

EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKU VABARIIGI ÜLEMNÕUKOGU JA VALITSUSE TEATAJA

24. aprill 1987

Nr. 14 [791]

22. aastakäik

SISUKORD

I

169. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus sm. V. Tombu autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga.
170. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus sm. J. Toomaspoja autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga.
171. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus sotsiaalhooldustöötajatele Eesti NSV aunimetuste andmise kohta.
172. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus teadlastele Eesti NSV aunimetuste andmise kohta.
173. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus Eesti NSV Kunstnike Liidu liikmetele Eesti NSV aunimetuste andmise kohta.
174. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus sm. E. Luige autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga.
175. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus sm. J. Vladõtšini autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga.
176. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus sm. E. Kaubale Eesti NSV teenelise teadlase aunimetuse andmise kohta.
177. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus sm. H.-A. Lebbini autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga.
178. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus Eesti NSV Ülemnõukogu kokkukutsumise kohta.

II

179. EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määrus EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu mõnede määruste osalise muutmise kohta seoses NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 12. novembri 1986. a. määrusega nr. 1350.

180. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus kodanike isiklikes abimajapidamistes lehmade arvu ja piima tootmise suurendamise abinõude kohta.
 181. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määruste muutmise ja kehtetuks tunnistamise kohta seoses «Üldharidus- ja kutsekooli reformi põhisuundadega».
 182. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määrus sm. I. Epneri autasustamise kohta.
 183. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määrus sm. K. Kägi autasustamise kohta.
 184. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määrus sm. A. Leineri autasustamise kohta.
 185. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus «Ehituse finantseerimise ja krediteerimise eeskirjade» kinnitamise kohta.
-

I

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

169 Sm. V. Tombu autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga

Kauaaegse viljaka töö eest parteiorganites ning viiekümnenda sünnipäeva puhul autasustada EKP Keskkomitee esimese sekretäri abi Volde-
mar Gustavi p. Tombu Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi au-
kirjaga.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees A. RÜÜTEL

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär V. VAHT

Tallinn, 10. aprillil 1987.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

170 Sm. J. Toomaspoja autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõu-
kogu Presiidiumi aukirjaga

Kauaaegse viljaka teadus- ja pedagoogilise töö eest ning seitsme-
kümnenda sünnipäeva puhul autasustada Tallinna Polütehnilise Insti-
tuudi tööstusökonomika kateedri dotsenti, Eesti NSV teenelist haridus-
töötajat Juhan Gustavi p. Toomaspoega Eesti NSV Ülemnõukogu
Presiidiumi aukirjaga.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees A. RÜÜTEL

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär V. VAHT

Tallinn, 10. aprillil 1987.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

171 Sotsiaalhooldustöötajatele Eesti NSV aunimetuste andmise
kohta

Kauaaegse viljaka töö eest sotsiaalhooldussüsteemis anda Eesti NSV
aunimetused järgmistele töötajatele:

Eesti NSV teeneline arst

Haamer, Aili Aleksandri t. — Tartu Proteeside ja Ortopeediatoodete
Katsetehase proteesiarst.

Eesti NSV teeneline sotsiaalhooldustöötaja

Mäearu, Elvi Johani t. — Karula Laste Internaatkodu palatisanitar, Viljandi rajoon.

Orumaa, Maio Georgi t. — Eesti NSV Sotsiaalhooldusministeeriumi kontrolli- ja revisjoniosakonna pearevident.

Ossipova, Maria Peetri t. — Tartu Internaatkodu kokk.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees A. RUUTEL

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär V. VAHT

Tallinn, 15. aprillil 1987.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

172 Teadlastele Eesti NSV aunimetuste andmise kohta

Suurte teenete eest teaduse arendamisel anda Eesti NSV aunimetused järgmistele teadlastele:

Eesti NSV teeneline teadlane

Jansen, Ea Augusti t. — Eesti NSV Teaduste Akadeemia Ajaloo Instituudi sektorijuhataja.

Lippmaa, Endel Teodori p. — Eesti NSV Teaduste Akadeemia Keemilise ja Bioloogilise Füüsika Instituudi direktor.

Lotman, Jüri Mihhaili p. — Tartu Riikliku Ülikooli väliskirjanduse kateedri professor.

Raukas, Anto Viktori p. — Eesti NSV Teaduste Akadeemia Keemia-, Geoloogia- ja Bioloogiateaduste Osakonna akadeemiksekretär.

Eesti NSV teeneline jurist

Rebane, Ilmar Aleksandri p. — Tartu Riikliku Ülikooli kriminaalõiguse ja -protsessi kateedri professor.

Eesti NSV teeneline insener

Omeljanenko, Vassili Antoni p. — Põlevkivi Teadusliku Uurimise Instituudi osakonnajuhataja.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees A. RUUTEL

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär V. VAHT

Tallinn, 16. aprillil 1987.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

173 Eesti NSV Kunstnike Liidu liikmetele Eesti NSV aunimetuste andmise kohta

Kauaaegse viljaka töö ja teenete eest eesti nõukogude kunsti arendamisel anda Eesti NSV aunimetused järgmistele Eesti NSV Kunstnike Liidu liikmetele:

Eesti NSV rahvakunstnik

S u b b i, Olev Johannese p. — maaliija, Eesti NSV teeneline kunstnik.
S u m m a t a v e t, Mait Arturi p. — Eesti NSV Kunstifondi Tallinna kombinaadi «Ars» kunstnik, Eesti NSV teeneline kunstnik.

Eesti NSV teeneline kunstnik

L a a s, Ivi Ernsti t. — nahakunstnik.
Õ u n, Ulo Aado p. — skulptor.

Eesti NSV teeneline kunstitegelane

J ä r m u t, Villu Voldemari p. — Eesti NSV Riikliku Kunstiinstituudi tööstuskunsti kateedri dotsent.
M a a s i k, Maasike Augusti t. — Eesti NSV Riikliku Kunstiinstituudi kunstilise tekstiili kateedri juhataja.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees **A. RÜUTEL**

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär **V. VAHT**

Tallinn, 17. aprillil 1987.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

174 Sm. E. Luige autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga

Kauaaegse kohusetruu töö eest nõukogude organites ning viieküm-
 nenda sünnipäeva puhul autasustada Harju Rajooni RSN Täitevkomitee
 esimeest **Enn Haraldi p. Luige** Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi
 aukirjaga.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees **A. RÜUTEL**

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär **V. VAHT**

Tallinn, 17. aprillil 1987.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

175 Sm. J. Vladõtsini autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga

Kauaaegse viljaka töö eest partei- ja nõukogude organites ning seitsmekümnenda sünnipäeva puhul autasustada Eesti NSV Riikliku Hinnakomitee esimeest Jüri Nikolai p. Vladõtsinit Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees A. RÜÜTEL

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär V. VAHT

Tallinn, 17. aprillil 1987.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

176 Sm. E. Kaubale Eesti NSV teenelise teadlase aunimetuse andmise kohta

Suurte teenete eest nõukogude ajalooteaduse arendamisel anda EKP Keskkomitee Partei Ajaloo Instituudi direktorile Erich Gustavi p. Kaubale Eesti NSV teenelise teadlase aunimetus.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees A. RÜÜTEL

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär V. VAHT

Tallinn, 17. aprillil 1987.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

177 Sm. H.-A. Lebbini autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga

Kauaaegse viljaka teadustöö eest autasustada EKP Keskkomitee Partei Ajaloo Instituudi vanemteadurit Herbert-Armin Aleksandri p. Lebbinit Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees A. RÜÜTEL

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär V. VAHT

Tallinn, 22. aprillil 1987.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

178 Eesti NSV Ülemnõukogu kokkukutsumise kohta

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidium otsustab:

Kokku kutsuda Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi Ülemnõukogu üheteistkümnenda koosseisu viies istungjärk 28. mail 1987. aastal Tallinnas.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees A. RÜÜTEL

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär V. VAHT

Tallinn, 23. aprillil 1987.

II

EESTIMAA KOMMUNISTLIKU PARTEI KESKKOMITEE,
EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU
JA EESTI NSV AMETIÜHINGUTE NÕUKOGU MÄÄRUS

179 EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu mõnede määruste osalise muutmise kohta seoses NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 12. novembri 1986. a. määrusega nr. 1350

Vastavalt NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 12. novembri 1986. a. määrusele nr. 1350 EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määravad:

Eesti NSV ministriumidel, riiklikel komiteedel ja keskasutustel ning linnade ja rajoonide täitevkomiteedel võtta teadmiseks ja juhendamiseks, et NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 12. novembri 1986. a. määrusega nr. 1350 on 1. septembrist 1987. a. tunnistatud kehtetuks NLKP Keskkomitee, NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja UAÜKN-i määrused vastavalt lisale.

EKP
Keskkomitee
sekretär
K. VAINO

Eesti NSV
Ministrite Nõukogu
esimees
B. SAUL

Eesti NSV
Ametiühingute Nõukogu
esimees
M. PEDAK

Tallinn, 27. märtsil 1987. Nr. 149.

Lisa

EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu
27. märtsi 1987. a. määruse nr. 149 juurde

NLKP Keskkomitee, NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja ÜAÜKN-i kehtivuse kaotanud määruste

loetelu

1. NLKP Keskkomitee, NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja ÜAÜKN-i 29. detsembri 1968. a. määruse nr. 1045 «Ehitustel ning remondi- ja ehitustöödel töötavate keskmisepalgaliste töötajate kategooriate töötasu tõstmise kohta» (EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 10. märtsi 1969. a. määrus nr. 102 — ENSV Teataja 1969, nr. 18, art. 189) lisa nr. 3, säilitades õppekombinaatide (tehnikakoolide, õppepunktide) töötajate ja kutsekoolide pearaamatupidaja (pearaamatupidaja õigustes vanemraamatupidaja) ametipalgad ning selle lisa märkuses ettenähtud ametipalkade tõstmise määra õppeasutustes, kus õpetatakse kunstkäsitöö kutsealasiid.

2. NLKP Keskkomitee, NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja ÜAÜKN-i 29. detsembri 1968. a. määruse nr. 1046 «Ehitusmaterjalide tööstuse ettevõtete keskmisepalgaliste töötajate kategooriate palkade tõstmise kohta» (EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 11. veebruari 1969. a. määrus nr. 73) lisa nr. 9, säilitades õppekombinaatide (tehnikakoolide) töötajate ja kutsekoolide pearaamatupidaja (pearaamatupidaja õigustes vanemraamatupidaja) ning selle lisa märkuses ettenähtud ametipalkade tõstmise määra õppeasutustes, kus õpetatakse kunstkäsitöö kutsealasiid.

3. NLKP Keskkomitee, NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja ÜAÜKN-i 13. juuli 1972. a. määruse nr. 522 «Arstide, õpetajate ja koolieelsete lasteasutuste kasvatajate palgamäärade ja ametipalkade tõstmise kohta» punkt 2 (EKP Keskkomitee, Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu 16. augusti 1972. a. määruse nr. 386 punkti 1 alapunkt 2), säilitades selle kehtivuse NSV Liidu Ministrite Nõukogu 8. mai 1974. a. korralduses nr. 1126, NSV Liidu Ministrite Nõukogu 10. aprilli 1975. a. määruses nr. 277 ja 27. juuni 1975. a. määruses nr. 562 ning NLKP Keskkomitee, NSV Liidu Ministrite Nõukogu ja ÜAÜKN-i 24. detsembri 1976. a. määruse nr. 1057 lisa nr. 1 tabeli 1 märkuses 4 nimetatud töötajate suhtes.

EESTIMAA KOMMUNISTLIKU PARTEI KESKKOMITEE
JA EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS**180** Kodanike isiklikes abimajapidamistes lehmade arvu ja piima tootmise suurendamise abinõude kohta**Väljavõte:**

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu märgivad, et kodanike isiklike abimajapidamiste arengus on toimunud mõningad positiivsed nihked. On suurenenud loomakasvatussaaduste tootmine ja veiste arv. Kolhoosid ja sovhoosid on hakanud elanikke paremini abistama, müües neile noorloomi ja linde, harides nende maatükke ning organiseerides liha ja piima ülejääkide riigile müümist.

Kuid ENSV Agrotööstuskomitee, paljud EKP rajoonikomiteed ja rajoonide täitevkomiteed ei ole rakendanud küllaldasi abinõusid EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. veebruari 1981. a. määruse nr. 103 «Lisaabinõude kohta põllumajandussaaduste tootmise suurendamiseks kodanike isiklikes abimajapidamistes» (ENSV Teataja 1981, nr. 11, art. 144) täitmiseks. Lehmade arv kodanike isiklikes abimajapidamistes vähenes üheteistkümnendal viisaastakul eelmise viisaastakuga võrreldes 14 protsenti, sealhulgas Kohtla-Järve rajoonis 27 protsenti, Harju rajoonis 19 protsenti ning Paide ja Kingissepa rajoonis 17 protsenti.

Paljud kolhooside, sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete juhid ning nende partei- ja ametiühinguorganisatsioonid ei ole loonud vajalikke tingimusi lehmade arvu suurendamiseks isiklikes abimajapidamistes. Halvasti on korraldatud elanikele heina- ja karjamaade eraldamine, neid on vähe abistatud õueaiamaade harimisel, söödavarumisel ja loomapidamisruumidega varustamisel. Kolhoosnike, tööliste ja teenistujate vajadusi noorloomade järele ei rahuldata täielikult.

Mõned kohalikud nõukogude ja põllumajandusorganid alahindavad kodanike isiklike abimajapidamiste riiklikku tähtsust piima ja liha tootmise suurendamisel ega selgita maaelanikele laialdaselt lehmade pidamise otstarbekust enamikus peredes.

Kaubandusvõrgust ei realiseerita elanikele vajalikus koguses ja sortimendis majapidamisinventari, õueaiamaa harimiseks tarvilikke seadmeid, kütust ja määrdeaineid, samuti ehitusmaterjale ja pakitud jõusööta.

Kolhoosnikele ning sovhooside töölistele ja teenistujatele ehitatakse vähe loomapidamisvõimalustega ühepereelamuid ning sedagi peamiselt majandite ja nende osakondade keskustes, kuigi loomapidamistingimused on seal piiratud. Küllalt tähelepanu ei pöörata vanade, tühjalt seisvate talumajade ja kõrvalhoonete kasutuselevõtmisele. Majandid pööravad vähe tähelepanu elanike kasutuses olevate looduslike heina- ja karjamaade saagikuse tõstmisele.

Piima kokkuveo ringliinid ei hõlma kodanike isiklike abimajapidamisi.

Vabariiklikud ja rajooniajalehed ning raadio ja televisioon propageerivad veel vähe kolhooside, sovhooside ja teiste riiklike põllumajan-

dusettevõtete ning kodanike isiklike abimajapidamiste koostöö positiivseid tulemusi ja vorme.

Lehmade arvu ja piima tootmise suurendamiseks kodanike isiklikes abimajapidamistes EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määravad:

1. Pidada partei- ja nõukogude organite, põllumajandusorganisatsioonide, kolhooside, sovhooside ja teiste riiklike põllumajandusettevõtete ning kaubandus- ja varumisorganisatsioonide juhtide tähtsaks ülesandeks laialdaselt hoogustada lehmade soetamiseks ja piima tootmise suurendamiseks elanike hulgas tehtavat organiseerimis- ja selgitustööd. Selleks:

1) tagada EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. veebruari 1981. a. määruse nr. 103 «Lisaabinõude kohta põllumajandussaaduste tootmise suurendamiseks kodanike isiklikes abimajapidamistes» tingimusteta täitmine. Luua kolhoosides, sovhoosides ja teistes riiklikes põllumajandusettevõtetes kõik tingimused ja eeldused selleks, et suurendada kolhoosnike, sovhooside tööliste ja teenistujate ning maal elavate pensionäride ja teiste kodanike aktiivsust loomade ja lindude, eriti aga lehmade pidamisel;

2) selgitada igas maaperes välja lehmapidamise lisavõimalused, kõrvaldada lehmade arvu vähenemise põhjused, soovitada majandite kõigil töötajatel ning maal elavatel pensionäridel ja teenistujatel sõlmida majanditega piima müügi lepinguid;

3) majandite ja kodanike sidemete täiustamiseks ning nende paremaks varustamiseks mehhanismide, muude materiaal-tehniliste ressurside ja majapidamishoonetega isikliku abimajapidamise sisseseadmisel lubada neil asutada maaharimis- ja loomapidamisühistuid.

ENSV Agrotööstuskomiteel töötada kooskõlastatult ENSV Justiitsministeeriumiga kehtestatud korras välja maaharimis- ja loomapidamisühistute tüüppõhimäärus ning esitada ettepanekud käesolevast määrusest tulenevate muudatuste tegemise kohta kehtivas seadusandluses;

4) laiendada maal individuaalelamute ja loomapidamiseks sobivate kõrvalhoonete ehitamist, kasutada selleks maksimaalselt endisi talumaju ja majandite muid vabu hooned, vajaduse korral eraldada selleks vastavaid ehitusmaterjale ja korraldada nende hoonete remontimist;

5) hoogustada asulates kooperatiivsetel alustel loomapidamishoonete ehitamist individuaalloomapidamiseks;

6) laialdaselt anda soodustusi perekondadele, eeskätt aga noortele perekondadele ja spetsialistidele, kes asuvad tööle kolhoosidesse, sovhoosidesse, teistesse riiklikesse põllumajandusettevõtetesse, kalurikolhoosidesse ja metsamajanditesse, seda eriti lehmade soetamisel, ja varustada nad loomapidamishoonetega;

7) korraldada sööda müümist majandite poolt töötajatele, kes osalevad aktiivselt põllumajandustootmises, esmajärjekorras pensionäridele, kellele söödavarumine ei ole jõukohane.

2. ENSV Agrotööstuskomiteel, ENSV Metsamajanduse ja Looduskaitse Ministeeriumil, Eesti Kalurikolhooside Vabariiklikul Liidul ning rajoonide täitevkomiteedel ja agrotööstuskoondistel:

1) näha ette lehmvasikate müümine elanikele üleskasvatamiseks nende nõudlust rahuldaval arvul. Paremini korraldada kodanike isiklikes abimajapidamistes olevate lehmade kunstlikku seemendamist ja veterinaarteenindust;

2) anda kolhoosnikele, töölistele, teenistujatele ja teistele kodanikele, kes osalevad aktiivselt põllumajandustootmises, samuti pensionäridele pikemaks ajaks maatükke söödavarumiseks ja loomade karjatusseks. Kasutada selleks kehtestatud korras kolhooside ja sovhooside põllumajanduskõlvikuid, riigi tagavaramaad ja riikliku metsafondi maad. Kolhoosidel, sovhoosidel ja teistel riiklikel põllumajandusettevõtetel, kalurikolhoosidel ja metsamajanditel abistada kodanikke nende kõlvikute saagikuse tõstmisel;

3) soovitada kolhoosidel, sovhoosidel ja teistel riiklikel põllumajandusettevõtetel, kalurikolhoosidel ja metsamajanditel rentida elanikele ning müüa kehtestatud korras maaharimis- ja loomapidamisühistutele väiketraktoreid ja muid põllumajandusmasinaid õueaiamaade harimiseks, sööda varumiseks ja kohaleveoks ning põllumajandussaaduste transportimiseks.

3. ENSV Agrotööstuskomiteel ning rajoonide täitevkomiteedel ja agrotööstuskoondistel:

1) vaadata üle kodanike isiklikest abimajapidamistest piima kokkuveo ringliinid ja vajaduse korral pikendada neid liine selleks, et maksimaalselt hõlmata kõiki piimatootjaid;

2) näha ette parimate piimakombinaatide, majandite ja nende töötajate premeerimine kodanike isiklikest abimajapidamistest piima kogumise hea organiseerimise eest;

3) tagada kaheteistkümnenda viisaastaku lõpuks üleminek elanikele tasu maksmisele riigile müüdud piima eest olenevalt selle kvaliteedist;

4) suurendamiseks elanike huvi riigile kõrgekvaliteedilise piima müümise vastu näha ette müüa neile sõiduaautosid ja nende haagiseid, ehitusmaterjale ja muid enamnõutavaid kaupu.

4. ENSV Plaanikomiteel vaadata koos ENSV Agrotööstuskomiteega läbi ja otsustada elanikele müüdavate väiketraktorite ja haakeinventari tootmine vabariikliku tööstuse baasil.

5. Võtta teadmiseks ENSV Agrotööstuskomitee informatsioon selle kohta, et kütuse ja määrdeainete (kaasa arvatud diislikütus) müümine elanikele on otsustatud ning et neid hakkavad müüma ENSV Naftasaaduste Komitee naftabaasid ja tanklad või kolhoosid, sovhoosid ja teised põllumajandusettevõtted neile alluvatest naftasaaduste ladudest ja tanklatest vastavalt NSVL Varustuskomitee ja NSVL Agrotööstuskomitee poolt 24. novembril 1986. a. kinnitatud korrale.

6. ENSV Agrotööstuskomiteel ja ETKVL-il jaotada elanikele müüdav jõusöödakogus rajoonide ja tarbijate kooperatiivide vahel, arves-

tades piima ja liha tootmise ja riikliku kokkuostu mahtusid ning vastava rajooni loomade arvu ja teisi iseärasusi. Kontrollida süstemaatiliselt jõusööda sihipärasust realiseerimist.

7. ETKVL-il:

1) tagada jõusööda müük elanikele, kes on sõlminud kolhooside ja sovhoosidega lepingud piima ja liha müümiseks ning toodavad loomakasvatussaadusi oma vajadusteks, nimekirjade järgi, mille on kinnitanud kolhoosid, sovhoosid ning küla- ja alevinõukogude täitevkomiteed;

2) organiseerida õueaiamaade harimiseks ettenähtud väikemehhaniseerimisvahendite, muu põllumajandusinventari ja ehitusmaterjalide müüki maaelanikele, pidevalt uurida vajadust nende järele ning informeerida nimetatud vahendite ja materjalide vähesuse korral sellest ENSV Plaanikomiteed, ENSV Varustuskomiteed ja ENSV Agrotööstuskomiteed.

8. ENSV Agrotööstuskomiteel:

1) kaaluda võimalust võtta talvel elanikelt vastu kodus valmistatud võid, arvates selle piima kokkuostu plaani täitmise hulka. Töötada välja elanikelt kokkuostetava või vastuvõtu ja arvestamise kord ja tingimused;

3) näha ette, et ühiskondlikus tootmises kohusetundlikult osalevaid ja riigile kõige rohkem piima müüvaid kodanikke autasustatakse aastakokkuvõtete põhjal aukirjade ja hinnaliste kingitustega.

9. ENSV Riiklikul Televisiooni- ja Raadiokomiteel ning ajalehtede ja ajakirjade toimetustel regulaarselt valgustada kolhooside, sovhooside ja teiste põllumajandusettevõtete ning kodanike isiklike abimajapidamiste koostöö positiivseid tulemusi.

EKP Keskkomitee
sekretär
K. VAINO

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
esimees
B. SAUL

Tallinn, 17. märtsil 1987. Nr. 120.

EESTIMAA KOMMUNISTLIKU PARTEI KESKKOMITEE JA EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

181 EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määruste muutmise ja kehtetuks tunnistamise kohta seoses «Üldharidus- ja kutsekooli reformi põhisuundadega»

Vastavalt NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 12. novembri 1986. a. määrusele nr. 1350 ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 6. novembri 1986. a. määrusele nr. 1326 EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määravad:

1. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 28. mai 1969. a. määruses nr. 242 «Kutseharidussüsteemi õppeasutustes oskustöö-

liste ettevalmistamise edasise parendamise abinõude kohta» (ENSV Teataja 1969, nr. 26, art. 267):

1) punkti 22 alapunktis 2 asendada sõnad «kutsekeskkoolide õpilastele» ja «paragrahvi 35 punktile «b»» vastavalt sõnadega «kutsekeskkoolide õpilastele, kes omandavad seal üldkeskhariduse» ja «paragrahvi 35 punktile 2»;

2) punkt 5 tunnistada kehtetuks.

2. Tunnistada kehtetuks EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrused vastavalt juurdelisatud loetelule.

EKP Keskkomitee
sekretär

K. VAINO

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
esimees

B. SAUL

Tallinn, 19. märtsil 1987. Nr. 131.

Kinnitatud

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite
Nõukogu 19. märtsi 1987. a. määrusega
nr. 131

EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu kehtivuse kaotanud määruste loetelu

1. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 10. veebruari 1961. a. määruse nr. 54 «Kutsekoolides ja tootmises kvalifitseeritud tööliskaadri ettevalmistamise edasise arendamise ja parandamise kohta» (ENSV MK 1961, nr. 7, art. 22) punkti 24 alapunkt «b».

2. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. aprilli 1961. a. määruse nr. 173 «Eesti NSV põllumajanduse elektrifitseerimisest aastail 1961—1965» punkt 14.

3. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 26. juuli 1961. a. määruse nr. 326 «Tootmisõpetuse parandamise kohta Eesti NSV üldhariduslikes polütehnilistes tootmisõpetusega töökeskkoolides» (ENSV MK 1961, nr. 28, art. 107) punktid 2 ja 3, punkti 4 esimene, teine ja kolmas lõige, punktid 6 ja 7, punkti 8 esimene lõige ning nimetatud punkti teise lõike teine lause, punkti 10 alapunktid «a», «b» ja «f» ning punkt 11.

4. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 8. mai 1962. a. määruse nr. 222 «Mehhanisaatorite kaadri parema ettevalmistamise kohta põllumajanduse jaoks» (ENSV MK 1962, nr. 24, art. 95) punkt 1.

5. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 24. märtsi 1966. a. määrus nr. 127 «Töölase ettevalmistuse osalise muutuse kohta üldhariduslikus keskkoolis».

6. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. märtsi 1966. a. määruse nr. 130 «1966. aastal üdharidusliku keskkooli lõpetavate noorte õpetamise laiendamise ja rahvamajandusse tööle rakendamise abinõude kohta» punkti 15 alapunkti 1 teine lõige.
7. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 29. märtsi 1967. a. määruse nr. 121 «Üldhariduslike keskkoolide töö edasise parendamise abinõude kohta» (ENSV Teataja 1967, nr. 18, art. 143) punkt 11.
8. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 12. juuli 1972. a. määruse nr. 338 «Kutseharidussüsteemi edasise täiustamise ja tööliiskaadri parema ettevalmistamise kohta» (ENSV Teataja 1972, nr. 34, art. 365) punkt 2 ja punkti 32 alapunkt 4.
9. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 12. oktoobri 1972. a. määruse nr. 453 «Noorte üldisele keskharidusele ülemineku lõpuleviimise ja üldharidusliku kooli edasiarendamise kohta» (ENSV Teataja 1972, nr. 46, art. 504) punkti 7 esimene ja neljas lõige, punkti 9 teine lõige ja punkti 26 alapunkt 2.
10. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 2. oktoobri 1973. a. määruse nr. 431 «Üdhariduslike maakoolide töötingimuste edasise parandamise abinõude kohta» (ENSV Teataja 1973, nr. 45, art. 403) punkti 16 esimene lõige ja nimetatud määruse lisa nr. 6 märkus 3 töötasustamise osas*.
11. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 1. augusti 1977. a. määruse nr. 404 «Tööjõuressursside kasutamise efektiivsuse edasise suurendamise ja kaadri kinnistamise mõningate abinõude kohta ENSV Kergetööstuse Ministeeriumi süsteemi kuuluvates ettevõtetes» punkt 3.
12. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 9. detsembri 1977. a. määruse nr. 598 «Kutseharidussüsteemi õpilaste õpetamise ja kasvatamise edasise täiustamise kohta» (ENSV Teataja 1978, nr. 2, art. 18) punkti 1 neljas ja viies lõige, punkti 4 alapunkt 4, punkti 6 esimene ja teine lause ning punkti 22 alapunkt 1.
13. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 20. märtsi 1978. a. määruse nr. 103 «Üdhariduskoolide õpilaste õpetamise ja kasvatamise ning nende tööks ettevalmistamise edasise täiustamise kohta» (ENSV Teataja 1978, nr. 16, art. 186) punkti 3 alapunkti 2 teine lõige, punkti 5 esimene ja viies lõige, punkti 5 teine lõige ruumide kasutamise ja õpilaste kohaleveo osas ning punkt 6 baasettevõtte kinnistamise osas.
14. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 24. aprilli 1979. a. määruse nr. 209 «Kvalifitseeritud kaadri ettevalmistamise edasise parandamise ja ehituses kinnistamise abinõude kohta» punkti 11 alapunkt 2.

* Kaotab kehtivuse 1. septembrist 1987. a.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU
JA EESTI NSV AMETIÜHINGUTE NÕUKOGU MÄÄRUS

182 Sm. I. Epneri autasustamise kohta

Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu m ä ä r a v a d:

Kauaaegse kohusetruu töö ja aktiivse osavõtu eest ühiskondlikust elust ning kuuekümnenda sünnipäeva puhul autasustada Lahemaa Rahvuspargi direktorit Ilmar Antoni p. Epnerit Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu aukirjaga.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
esimees
B. SAUL

Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu
esimees
M. PEDAK

Tallinn, 7. aprillil 1987. Nr. 166.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU
JA EESTI NSV AMETIÜHINGUTE NÕUKOGU MÄÄRUS

183 Sm. K. Kägi autasustamise kohta

Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu m ä ä r a v a d:

Kauaaegse viljaka töö ja aktiivse osavõtu eest ühiskondlikust elust ning kuuekümnenda sünnipäeva puhul autasustada Tallinna I Õigusnõuandla juhatajat Kaljo Johannese p. Kägi Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu aukirjaga.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
esimees
B. SAUL

Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu
esimees
M. PEDAK

Tallinn, 7. aprillil 1987. Nr. 167.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU
JA EESTI NSV AMETIÜHINGUTE NÕUKOGU MÄÄRUS

184 Sm. A. Leineri autasustamise kohta

Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu m ä ä r a v a d:

Kauaaegse viljaka töö ja aktiivse osavõtu eest ühiskondlikust elust ning kuuekümnenda sünnipäeva puhul autasustada Kingissepa Rajooni Põllumajandustehnika Tootmiskoondise vanemtöödejuhatajat, Eesti NSV

teenelist põllumajandustöötajat Aleksander Mihhaili p. Leinerit Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu aukirjaga.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
esimees

B. SAUL

Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu
esimees

M. PEDAK

Tallinn, 7. aprillil 1987. Nr. 168.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

185 «Ehituse finantseerimise ja krediteerimise eeskirjade» kinnitamise kohta

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 10. jaanuari 1987. a. määrusele nr. 39 Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

Eesti NSV ministeeriumidel, riiklikel komiteedel ja keskasutustel ning linnade ja rajoonide täitevkomiteedel võtta teadmiseks ja juhendamiseks, et NSV Liidu Ministrite Nõukogu 10. jaanuari 1987. a. määrusega nr. 39:

1. On kinnitatud juurdelisatud «Ehituse finantseerimise ja krediteerimise eeskirjad».

2. NSVL Ehituspangale ja NSVL Riigipangale on tehtud ülesandeks koos NSVL Rahandusministeeriumi, NSVL Plaanikomitee ja NSVL Ehituskomiteega 3 kuu jooksul välja töötada ja kinnitada «Ehituse finantseerimise ja krediteerimise eeskirjade» rakendamise juhend ning ehituse finantseerimise ja krediteerimise a'usdokumentide vormid, pidades silmas vähendada ja unifitseerida nende näitajaid.

3. NSVL Ehituspangale, NSVL Riigipangale, NSVL Ehituskomiteele, NSVL Rahandusministeeriumile ja NSVL Justiitsministeeriumile on tehtud ülesandeks esitada 6 kuu jooksul NSV Liidu Ministrite Nõukogule ettepanekud nimetatud määrusest tulenevate muudatuste tegemise kohta kehtivas seadusandluses.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimees B. SAUL

Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjajadevalitseja E. MATT

Tallinn, Toompea, 3. veebruaril 1987. Nr. 37.

Kinnitatud
NSV Liidu Ministrite Nõukogu
10. jaanuari 1987. a. määrusega nr. 39

Ehituse finantseerimise ja krediteerimise eeskirjad

1. Ehituse finantseerimine ja krediteerimine ning ehitusalased arveldused toimuvad vastavalt NSV Liidu seadustele, NSV Liidu Ülemnõukogu ja tema Presiidiumi muudele otsustele, NSV Liidu Ministrite Nõukogu määrustele ja korraldustele, käesolevatele eeskirjadele ja muudele normatiivaktidele.

NSVL Ehituspank ja NSVL Riigipank finantseerivad ja krediteerivad kapitaalmahutusi, annavad krediiti ning teevad arveldusi riiklike, kooperatiivsete ja teiste ühiskondlike ettevõtete, koondiste, organisatsioonide ja asutuste ehitamisel NSV Liidu majandusliku ja sotsiaalse arengu riiklike plaanide, NSV Liidu riigieelarve ja pankade krediidiplaanide alusel.

Kapitaalmahutuste finantseerimisel ja krediteerimisel aitavad pangad kaasa kapitaalehituse efektiivsuse suurendamisele, tootmisvõimsuste, põhifondide ja objektide käikuandmise plaanide täitmisele, ehituse lõpuleviimisele normatiivse ajaga, investeerimisprotsessi lühendamisele, teaduse ja tehnika progressi kiirendamisele, täieliku isemajandamise ja enesefinantseerimise põhimõtete juurutamisele töö parimate lõpptulemuste saavutamiseks, ehitusmaksumuse alandamisele ning ehitustööstuse baasi arendamisele.

Pangad täidavad kapitaalmahutuste finantseerimise ja krediteerimise protsessis kontrollfunktsioone vastavalt kehtivale seadusandlusele.

2. Pangad finantseerivad ja krediteerivad ehitusi vastavalt töövõtulepingutele tiitelnimestike alusel katkematult ehituse kogu ajaks ehituste eelarvelise maksumuse piires.

Jooksval ja sellele järgneval aastal käikuantavaid ehitusi, samuti komplektsete importseadmete baasil ja kompensatsioonilisel alusel rajatavaid objekte finantseerivad ja krediteerivad pangad aastaassigneeringute piires, olenemata nende kvartalijaotusest.

Kapitaalehituse aastaplaani ületamise korral antakse tellijatele tootmisvõimsuste, põhifondide ja objektide kiiremaks käikuandmiseks panga-laenu. Laenu tasutakse kehtestatud korras.

Kapitaalmahutuste katkematu finantseerimise tagamiseks on ettevõtted, koondised, organisatsioonid ja asutused kohustatud õigeaegselt sisse maksma pankadesse selleks ettenähtud omavahendid ning täitma kapitaalehituses siseressursside mobiliseerimise ülesandeid.

Omavahendite ja kapitaalmahutuste finantseerimiseks ettenähtud eelarveliste assigneeringute ülekandmise korra ja tähtajad kehtestavad NSVL Rahandusministeerium, NSVL Ehituspank ja NSVL Riigipank.

Ehituses siseressursside üleplaanalisest mobiliseerimisest (materiaalsete väärtuste realiseerimine, debitoorse võlgnevuse sissenõudmine jm.) laekuvaid vahendeid antakse välja üle kapitaalmahutuste finantseerimise plaani ehitusmaksumuse eelarvelises koondarvutuses ettenähtud summa piires.

3. NSVL Rahandusministeerium, liiduvabariikide rahandusministeeriumid ja kohalikud rahandusorganid teatavad 15 päeva jooksul pärast planeeritava aasta riigieelarve kinnitamist vastavalt NSVL Ehituspankale, NSVL Riigipangale ja nende asutustele riiklike tsentraliseeritud kapitaalmahutuste finantseerimise plaanid (eelarveliste assigneeringute osas) nende ministeeriumide, keskasutuste ja rahvasaadikute nõukogude täitevkomiteede valitsuste (osakondade) osas, kes esitavad pankadele samaks tähtajaks nimetatud kapitaalmahutuste finantseerimise kvartalijaotusega plaanid ettevõtete, koondiste, organisatsioonide ja asutuste

lõikes. Pangad teevad need plaanid kolme päeva jooksul teatavaks finantseerivatele asutustele.

4. Ettevõtted, koondised, organisatsioonid ja asutused kannavad kapitaalmahutuste finantseerimiseks ettenähtud omavahendid üle pangasutustes olevatele arvetele plaanis ettenähtud summades, kusjuures kvartalibilansside põhjal tehakse tegelikult arvutatud (akumuleeritud) vahenditest lähtudes ümberarvutus.

Ettevõtete, koondiste, organisatsioonide ja asutuste ajutiste rahaliste raskuste korral võivad pangad anda neile kapitaalmahutuste finantseerimiseks nende kohustiste tagatisel kuni 45 päevaks laenu, mis tuleb tasuda jooksval aastal.

5. Riiklike kapitaalmahutuste finantseerimine toimub:

selliste uute ettevõtete ja muude tootmisobjektide ehitamisel ja tegutsevate laiendamisel, mille tiitelnimestikud kinnitatakse NSV Liidu Ministrite Nõukogu või NSVL Plaanikomitee poolt või viimasega kooskõlastatult, — tellijate omavahenditest ja eelarvelistest assigneeringutest, muude tootmishituste osas aga tellijate omavahenditest;

tegutsevate ettevõtete ümberseadmestamisel ja rekonstrueerimisel — tootmise arendamise fondist;

mittetootmisobjektide osas — sotsiaal- ja kultuuriürituste ning elamuehituse fondi vahenditest, muude analoogiliste fondide vahenditest ja eelarvelistest assigneeringutest.

Omavahendite vähesuse korral nimetatud kululiikide osas finantseeritakse kapitaalmahutusi pangalaenust. Laenu tasutakse põhifondide täielikuks taastamiseks ettenähtud amortisatsioonieraldistest, nende puudolevas osas aga tootmise arendamise fondi vahenditest.

Nende ministeeriumide ja keskasutuste riiklike kapitaalmahutusi, kelle ettevõtted, koondised ja organisatsioonid töötavad täieliku isemajandamise ja enesefinantseerimise tingimustes, finantseeritakse nende jaoks kehtestatud korras.

6. Pangad annavad ehitus- ja montaažiorganisatsioonidele laenu tegutsevate ettevõtete ümberseadmestamise ja rekonstrueerimise ning uute objektide ehitamise kulutusteks juhul, kui nende kulutuste tegemise ajaks ei ole moodustatud tootmise arendamise fondi. Laenu antakse kuni fondi moodustamiseni, kuid üldjuhul mitte kauemaks kui üheks aastaks.

7. Pangad annavad pikaajalist laenu:

kolhoosidele, sovhoosidele ja teistele põllumajandusettevõtetele tootmisobjektide ehitamiseks, laiendamiseks, rekonstrueerimiseks ja ümberseadmestamiseks ning muudeks kehtivas seadusandluses ettenähtud eesmärkideks;

kolhoosidele ja teistele kooperatiivsetele organisatsioonidele elamute ja muude mittetootmisobjektide ehitamiseks, elamukooperatiividele elamute ehitamiseks, elanikele individuaalelamuehituseks ja kodanikele kuuluvate majade kapitaalremondiks ning NSV Liidu Ministrite Nõukogu määrusega kinnitatud «Pangakrediidi põhisätetes» ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu teistes otsustes ettenähtud muudeks eesmärkideks;

riiklikele ettevõtetele, koondistele ja organisatsioonidele üle kapitalmahutuste liimitide NSV Liidu Ministrite Nõukogu otsustes ettenähtud abinõudeks.

8. Pangad annavad ettevõtetele, koondistele ja organisatsioonidele lühiajalist laenu:

tootmisobjektide tarbeks ettenähtud suurte kodumaiste tehnoloogia- ja energeetikaseadmete eest tasumiseks nende montaažiandmise plaanilise tähtjani nimekirjade alusel. Pärast plaanilise tähtjani möödumist jätkatakse krediteerimist, võttes laenu kasutamise eest kuni 6 kuu kestel 5 protsenti, laenu pikemaajalise kasutamise eest aga 10 protsenti intressi;

komplektsete importseadmete eest tasumiseks kuni nende montaažiandmise plaanilise tähtjani, kuid mitte kauemaks kui üheks aastaks; mittekomplektsete importseadmete, samuti imporditud kaabli, juhtme ja trossi eest tasumiseks montaažiandmise plaanilise tähtjani, kuid mitte kauemaks kui 6 kuuks. Pärast seadmete montaažiandmise plaanilise tähtjani möödumist jätkatakse krediteerimist, võttes laenu kasutamise eest 10 protsenti intressi;

muude seadmete eest tasumiseks NSV Liidu Ministrite Nõukogu määrusega kinnitatud «Pangakrediidi põhisätetes» ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu teistes otsustes ettenähtud tingimustel.

Tehnoloogiaseadmete, tehnoloogiliste liinide ning mehhaniseerimis-, automaatika-, juhtimis- ja kontrollvahendite komplektse hankimise korral teeb tellija kehtestatud korras peahankijaga arveldusi kogu hangitud või monteeritud seadmekomplekti eest.

Tellijaks (ostjaks) olevate ettevõtete, koondiste ja organisatsioonide juhtidel on keelatud sõlmida lepinguid kodumaiste ja importseadmete hankimiseks ehitustele, mida ei ole võetud kapitaalhitusplaanidesse, samuti seadmete hankimiseks koguses, mis ületab nende montaažiandmise plaanilised mahud ja üleminevate varude normatiivid.

Seadmete hoiutingimuste ja nende kompleksuse rikkumise või seadmete vigastamise eest võivad pangad seadmete eest tasumiseks antud laenu ennetähtaegselt sisse nõuda.

9. Pangad võivad anda lühiajalist laenu:

a) töövõtu ehitus- ja montaažiorganisatsioonidele:

lõpetamata ehitus- ja montaažitööde kulutuste katmise ajutisteks vajadusteks tagatisel, et laenusaajad kohustuvad likvideerima mahajäämuse kvartali tööplaanide täitmisel tehnoloogiliste etappide ja töödekomplekside osas;

tellijate poolt tasumata ehitus- ja montaažitööde kulutusteks üldjuhul objektide osas, mille normatiivne ehituskestus on üle ühe aasta, 5 protsenti ulatuses kogu objekti eelarvelisest maksumusest kuni tellija ja töövõtja vahelise lõpparvelduse tegemiseni pärast objekti valmishitamist ja riikliku vastuvõtukomisjoni (töökomisjoni) akti kinnitamist, kusjuures laenu kasutamise eest võetakse 0,5 protsenti intressi;

b) töövõtu ehitus- ja montaažiorganisatsioonidele, komplekteerimis- ja varustus-, projekteerimis- ja uurimis-, puurimis- ja geoloogiaorgani-

satsioonidele, ehitustööstuse ettevõtetele, teadusliku uurimise, projekteerimis- ja konstrueerimis- ning tehnoloogiaorganisatsioonidele, samuti ehitusministeeriumidele ja nende haldusfunktsioonidega organisatsioonidele kaubalis-materiaalsete väärtuste tagatisel tootmiskuludeks, lõpparveldusteks ning NSV Liidu Ministrite Nõukogu määrusega kinnitatud «Pangakrediidi põhisätetes» ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu teistes otsustes ettenähtud muudeks eesmärkideks.

10. Pangad võivad anda töövõtu ehitus- ja montaaži-, puurimis- ja geoloogiaorganisatsioonidele kuni kolmeks aastaks laenu omakäibevahendite puudujäägi ajutiseks hüvitamiseks, mis on tekkinud kasumiplaani mittetäitmise ja kasumist üleplaaniiliste kulutuste tegemise tagajärjel.

11. Laenu andmise ja tasumise ning selle kasutamise eest protsentide maksmise korra kehtestavad pangad.

12. Ettevõtted, koondised, organisatsioonid ja asutused, nende kõrgemaisvad organid ja pangad rakendavad abinõusid käibevahendite ringluse kiirendamiseks ning arveldus- ja lepingudistsipliini tugevdamiseks.

Arveldusi tellijate ja töövõtuorganisatsioonide vahel tehakse ehitustööde kogu ajaks sõlmitud töövõtulepingute alusel.

Tellijad tasuvad töövõtu ehitus- ja montaažiorganisatsioonide arved:

a) tehtud töövõtutööde eest igas kuus tellija ja töövõtja poolt allakirjutatud õiendite alusel, mis koostatakse lõpuleviidud tehnoloogiliste etappide ja töödekomplekside mahu ja maksumuse kohta, arvestades säästu kokkuleppehinna osas. Kogu objektil tehtud tööde eest makstakse tasu 95 protsendi ulatuses nende eelarvelisest maksumusest. Tellija ja töövõtja vaheline lõpparveldus tehtud tööde eest tehakse pärast objekti valmishitamist ja selle eksploatatsioonandmise kohta koostatud riikliku vastuvõtukomisjoni (töökomisjoni) akti kinnitamist.

Kui töölepingus ettenähtud kvartalitööplaanid (järgsummas aasta algusest) tehnoloogiliste etappide ja tööde komplekside osas jäävad vastavatel objektidel täitmata, ei tasu tellija tehtud tööde eest. Sel juhul on pankadel õigus anda töövõtuorganisatsioonidele laenu lõpetamata ehitus- ja montaažitööde kulude katmise ajutisteks vajadusteks tagatisel, et laenusaaaja kohustub likvideerima mahajäämuse, kusjuures laenu kasutamise eest võetakse 2 protsenti intressi;

b) töövõtuorganisatsiooni poolt täielikult valmishitatud ja tellijale üleantud objektide eest nende objektide täieliku eelarvelise maksumuse ulatuses kehtestatud korras kinnitatud riikliku vastuvõtukomisjoni (töökomisjoni) akti alusel.

13. Spetsialiseeritud töövõtu- (alltöövõtu-) organisatsioonidega tehakse arveldusi tehtud tööde eest sõlmitud lepingutes ettenähtud tingimustel.

14. Tegutsevate ettevõtete ümberseadmestamise ja rekonstrueerimise ning elamute ja muude sotsiaal-, kultuuri- ja olmeobjektide omal jõul ehitamise korral makstakse tasu tehtud tööde, hangitud materjalide ja seadmete ning muude kulutuste eest finantseerimisarvelt.

Vajaduse korral võib selleks otstarbeks avada arveldusarveid.

15. Pangad annavad ettevõtetele, koondistele ja organisatsioonidele väljaspool kehtestatud järjekorda edasilükkamatuteks vajadusteks vahendeid:

tellijate finantseerimisarvetelt 3 protsendi ulatuses kapitaal mahutuste finantseerimise kvartaliplaanis ettenähtud summast;

töövõtu- ja teiste organisatsioonide arveldusarvetelt 5 protsendi ulatuses jooksval kuul nende arvetele laekunud vahenditest.

16. Pangaasutused annavad ettevõtetele, koondistele ja organisatsioonidele palgamaksmisvahendeid vastavalt tööde mahu täitmisele ehituses osalevate töötajate palganormatiivi järgi.

Ministeeriumid, keskasutused, ettevõtted, koondised ja organisatsioonid kannavad vastutust tööviljakuse kasvu ja keskmise palga tõusu majanduslikult põhjendatud vahekorra järgimise, palgafondi ülekulu ning tööliste ja teenistujatele palga õigeaegse väljamaksmise eest omavahenditest.

Mõningatel juhtudel võivad pangad anda ettevõtetele, koondistele ja organisatsioonidele ajutiste rahanste raskuste korral palga maksmiseks laenu kõrgemalseisvate organisatsioonide tagatisel.

NSVL Ehituspank ja NSVL Riigipank kontrollivad palgafondi õiget ja säästlikku kulutamist ehituses ning ettevõtete, koondiste ja organisatsioonide poolt palga maksmiseks saadud vahendite sihipärasest kulutamist.

Palgamaksmisvahendite andmise ning ehituses palgafondi kasutamise kontrollimise korra kehtestavad NSVL Ehituspank ja NSVL Riigipank vastavalt käesolevatele eeskirjadele ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu teistele otsustele.

17. Riiklike tsentraliseeritud kapitaal mahutuste finantseerimiseks ja krediteerimiseks ning ehitusaste arvelduste tegemiseks esitavad ministeeriumid, keskasutused ja nende haldusfunktsioonidega organisatsioonid pankadele kogu ehitusperioodiks kapitaal ehituse aastaplaanid, kapitaal mahutuste finantseerimise plaanid ja alustatavate uusehituste tiitelnimestikud tähtaegadeks, mis on kehtestatud plaanide teatavakstegevamiseks alluvatele ettevõtetele, koondistele, organisatsioonidele ja asutustele.

Lisaks sellele esitavad tellijad ehitustööde finantseerimise vormistamiseks planeeritava aasta 1. jaanuariks pangaasutustele töövõtulepingud, ehitusesisesed tiitelnimestikud ja ehitusmaksumuse eelarveiliste koondarvutuste ära kirjad.

Üleminevate ehituste finantseerimine ja krediteerimine toimub katkematult kogu ehitusperioodiks koostatud tiitelnimestike ja töövõtulepingute alusel, kui pangaasutused on saanud kapitaal ehitus plaanid, kapitaal mahutuste finantseerimise plaanid ja ehitusesisesed tiitelnimestikud planeeritavaks aastaks.

Ettevõtted, koondised ja organisatsioonid, kes finantseerivad kapitaal mahutusi majandusliku stimuleerimise fondidest, esitavad pangaasutustele:

tegutsevate ettevõtete rekonstrueerimise ja laiendamise osas ehituste tiitelnimestikud (kui ehituskestus on üle ühe aasta), ehitusesisesed tiitelnimestikud, ehitusmaksumuse eelarveliste koondarvutuste ära kirjad ja töövõtulepingud;

tegutsevate ettevõtete ümberseadmestamise osas väljavõtted ümberseadmestamise plaanidest, üksikobjektide, tööliikide ja kulutuste eelarved ja töövõtulepingud ning laenu saamisel lisaks sellele kavandata- vate abinõude majandusliku efektiivsuse arvestuse;

mittetootmisobjektide osas ehituste tiitelnimestikud (kui ehituskestus on üle ühe aasta), ehitusesisesed tiitelnimestikud, ehitusmaksumuse eelarveliste koondarvutuste ära kirjad ja töövõtulepingud.

18. On keelatud teha töid ja kulutusi ehituste osas, mida ei ole võetud plaani ja mida pangad ei ole võtnud finantseerimisele.

Sellisteks ehitusteks ettenähtud vahendid, mida ei ole võetud finantseerimisele projektide tänapäeva tehnilisele tasemele mittevastavuse tõttu ning seoses kapitaalvahetuste vähesusega objektide rajamiseks vastavalt ehituse kestusnormidele, suunatakse ministrium (keskasutuse) reservi ning neid kasutatakse kulutuste finantseerimiseks, mis on seotud elamute ja koolieelsete asutuste ehitamisega, samuti plaani ületamisega üleminevatel tootmishetkedel.

Plaani võtmata ehitusteks tehtud kulutusi ei hüvitata ning nende vahendite jääki, mis tuleb välja anda ehitusmaksumuse eelarvelise koondarvutuse järgi, vähendatakse tehtud kulutuste summa võrra.

19. Pangad kontrollivad:

kehtestatud korras kinnitatud komplektse projekt- ja eelarvedokumentatsiooni ning ekspertiisi tegemist lõendavate dokumentide olemasolu; dokumentatsiooni vastavust projekteerimisülesannete nõuetele, kehtivatele projekteerimismäärustele, eelarvenormidele ja -hindadele; materiaalsete ressursside säästlikku ja ratsionaalset kasutamist;

kehtivates määrustikes ettenähtud tüüpprojektide ja hindade rakendamist. Objektide individuaalprojektide järgi ehitamise finantseerimine ja krediteerimine on lubatud NSV Liidu seadusandlusega ettenähtud juhtudel.

20. Pangad tagavad finantseerimisel ja krediteerimisel diferentseeritud lähenemise ettevõtetele, koondistele ja organisatsioonidele, olenevalt kapitaalühenduse plaaniülesannete täitmisest, omakäibevahendite säilimisest ning arvestuse ja aruandluse seisukorrast.

Pangad võimaldavad ettevõtetele, koondistele ja organisatsioonidele järgmisi eeliseid:

alandavad tellijatelt ja töövõtuorganisatsioonidelt laenu kasutamise eest võetavat protsendimäära 50 protsendi võrra, kui ehitused ja objektid antakse käiku või tegutsevate ettevõtete rekonstrueerimine ja ümberseadmestamine viiakse lõpule tähtajaks või ennetähtaegselt;

finantseerivad ja krediteerivad ehitusi eelarvelistest assigneeringutest ja pikaajalisest krediidist, mis on plaani kohaselt ette nähtud jooksva aasta järgmisteks kvartaliteks, kui kapitaalühenduse ülesanded on aasta algusest ületatud ja assigneeringud ära kasutatud;

suurendavad töövõtuorganisatsioonidele ja tellijatele 50 protsendi võrra edasilükkamatuteks vajadusteks antavate vahendite määra, kui ettevõtete ümberseadmestamise ülesanded on täidetud ning tootmisvõimsused, põhifondid ja objektid on käiku antud ettenähtud tähtajaks, ning võimaldavad muid NSV Liidu seadusandlusega ettenähtud eeliseid.

Pangad võivad täielikult või osaliselt lõpetada selliste töövõtuorganisatsioonide krediteerimise, kes ei täida tootmisvõimsuste, objektide ja rajatiste, elamute ja muude sotsiaalobjektide käikuandmise lepingukohustusi.

Pangad lõpetavad töövõtuorganisatsioonide krediteerimise raiskamise, riikliku plaani- ja finantsdistsipliini rikkumise, töömahtudele tehtud juurdekirjutuste ning laenu saamiseks ebaõigete andmete esitamise eest ja nõuavad varem antud laenu ennetähtaegselt sisse.

Pangad rakendavad ettevõtete, koondiste ja organisatsioonide suhtes ka muid NSV Liidu seadusandlusega ettenähtud krediidi abil mõjutamise abinõusid.

Vastavalt töövõtuorganisatsioonide töö paranemisele ning esinenud rikkumiste ja puuduste kõrvaldamisele revideerivad pangad krediidi abil mõjutamise abinõusid ning võivad krediteerimise isegi täielikult taastada.

21. Pangad lõpetavad selliste omal jõul rajatavate ehituste finantseerimise ja krediteerimise, kus ei täideta tootmisvõimsuste, põhifondide ja objektide käikuandmise plaane ja ehitus- ja montaažitööde omahinna alandamise ülesandeid ning kus esineb mittemakseid pankadele, ebamajanduslikkust ehituses, juurdekirjutusi, liigsete ja mittevajalike materiaalsete väärtuste kuhjumist ning muid plaani-, finants- ja arveldusdistsipliini rikkumisi, kuni nimetatud puuduste kõrvaldamise abinõude rakendamiseni.

Juhul kui ehitatava ettevõtte direksioon võimaldab kapitaalvahetuste finantseerimiseks ettenähtud vahendite ebamajanduslikku kulutamist, lõpetavad pangad ehitatava ettevõtte direksiooni ülalpidamiskulude finantseerimise avastatud puuduste kõrvaldamise abinõude rakendamiseni.

22. Laenude osas oleva viitvõlgnevuse korral annavad pangad ettevõtetele, koondistele ja organisatsioonidele uut laenu kõrgemalseisvate organite tagatisel.

Tagatiseta võlgnevuse tekkimise, saadud laenu mittesihipärase kasutamise või selle kasutamise eeskirjade rikkumise korral nõuavad pangad laenu sisse ennetähtaegselt.

23. Pangad nõuavad ettevõtetest, ehitustest, töövõtu ehitus- ja montaažiorganisatsioonidelt, puurimis-, projekteerimis- ja uurimis-, geoloogia- ja teistelt organisatsioonidelt kontrollmõõtmiste ning vahendite saamise alusdokumentide kontrollimise tulemusena väljaselgitatud liigselt saadud summad ja trahvid kehtestatud korras sisse NSV Liidu seadusandlusega ettenähtud suuruses.

